

Arrest

nr. 73 185 van 12 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 februari 2009, verklaart er zich op 1 maart 2010 een tweede maal vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 3 oktober 2011, verstuurd op 4 oktober 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Dahmarde Gulzar (district Jaghuri, provincie Ghazni) afkomstig te zijn. U bent een Hazara van etnische origine en was een landbouwer. Op een dag kwamen Pasjtoen uit de regio naar jullie dorp. Zij wilden brandhout meenemen. Het kwam tot gevechten en de zoon van een lokale commandant van de taliban werd gedood. Hazara's uit uw dorp die door de Pasjtoen werden gevangen genomen, hebben u in ruil voor hun vrijlating onterecht beschuldigd van de moord op de zoon van de talib. Daarom zijn de Pasjtoen naar u op zoek gegaan. U vluchtte naar de

bergen waar u een vijftal dagen verbleef. Het dorps hoofd van Dahmarde Gulzar kon u niet beschermen tegen de Pasjtoen. Daarom besliste u Afghanistan te verlaten. Via Iran, Turkije, Griekenland en een u voorts onbekende reisroute bent u naar België gekomen. Op 14 december 2009 ging u zich aanmelden bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan. Op 9 november 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming omdat u geen zicht bood op uw werkelijke achtergrond en herkomst. In beroep nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 27 januari 2011 in het arrest nr. 55001 een gelijklopende beslissing. Op 1 maart 2011 vroeg u een tweede maal asiel aan. In het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt u in het asielrelaas en de asielmotieven die eerder geen aanleiding gaven tot het toekennen van een beschermingsstatus. Ter staving van uw asielrelaas legt u heden een Afgaans paspoort voor dat u bekam op de Afgaanse ambassade te Brussel op 8 maart 2011. Tevens een bevestigingsbrief afkomstig van uw dorpsouderen en de lokale autoriteiten, tien foto's waarop uzelf met kennissen bent afgebeeld in Afghanistan, en de enveloppe waarin u de brief en de foto's werden opgestuurd."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS reeds op 9 november 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Op basis van uw verklaringen werd er immers besloten dat er aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kon worden gehecht. Hierdoor maakte u het de asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. In beroep bij de RVV werd de beslissing van het CGVS bevestigd. Het CGVS kan er zich derhalve toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Het CGVS stelt vast dat het voorleggen van de nieuwe elementen niets afdoet van de eerdere beoordeling van uw asielaanvraag. Vooreerst legde u een Afgaans paspoort voor dat u op de Afgaanse ambassade in België hebt verkregen tegen betaling. Dit paspoort hebt u verder verkregen aan de hand van uw taskara (Afgaanse identiteitskaart) en op basis van persoonlijke verklaringen waaraan het CGVS geen geloof hecht. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met de door u gedane verklaringen op het CGVS, wat in casu niet het geval is. Het CGVS oordeelde bovendien al eerder dat vanwege de vastgestelde bedrieglijkheid van uw herkomst uit Dahmarde Gulzar aan uw taskara geen waarde kon worden gehecht. U legde ook reeds incoherente verklaringen af met betrekking tot het moment waarop deze taskara aan u zou zijn uitgereikt, waardoor de authenticiteit van dit stuk danig dient betwijfeld te worden. Wat er ook van zij, het weze opgemerkt dat in de vorige beslissing niet zozeer uw Afgaanse nationaliteit werd betwist, maar dat werd gesteld dat u door het afleggen van bedrieglijke verklaringen geen zicht bood op uw werkelijke herkomst en achtergrond. Verder legde u een brief voor waarin uw problemen bevestigd worden door een aantal dorpsouderen en districtsverantwoordelijken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit document een gesolliciteerd karakter vertoont. Zoals u zelf aangaf werd de brief pas opgesteld nadat er door het Commissariaat-generaal twijfel werd geuit omtrent uw herkomst en verblijf in de regio (CGVS, p. 4). Het is dan ook merkwaardig te noemen dat u het CGVS niet concreet kan toelichten wie zich dan wel bereid verklaarde aan de hand van deze brief uw problemen te bevestigen. U beweerde dat het om verantwoordelijken ging van het district en ouderlingen uit uw regio (CGVS, pp. 6-7). U kon echter geen enkele naam van één van deze personen naar voren brengen, naar eigen zeggen omdat u niet bij machte bent te lezen. Er kan echter verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas. U had bovendien de mogelijkheid hierover inlichtingen in te winnen bij de persoon die u de documenten opstuurde of uw familie met wie u het contact hebt kunnen herstellen (CGVS, p. 9). Dergelijke vaststellingen ondermijnen nogmaals de ernst van uw asielmotieven. Ten slotte legde u tien foto's voor waarop u zou te zien in Afghanistan. Ook de bewijswaarde van deze documenten is erg relatief. De afgebeelde personen kunnen immers om het even wie zijn en de foto's kunnen eender waar genomen zijn. Zelfs indien u hier zou zijn afgebeeld in uw regio van herkomst, betreft het een momentopname die de geuite twijfel omtrent uw verblijf en leefsituatie niet ongedaan kan maken. Aldus dient wederom te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire bescherming kan worden toegekend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker benadrukt dat de bestreden beslissing zijn Afghaanse nationaliteit niet in twijfel trekt, maar wel zijn herkomst en achtergrond. Verzoeker wijst erop dat hij een ongeschoolde boer is en dat hij in de war was door de reis die hij had afgelegd.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag bijgevolg, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad heeft in zijn arrest met nummer 55 001 geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij van het dorp Dahmarde Gulzar afkomstig is. De Raad stelde dat de commissaris-generaal terecht had opgemerkt dat verzoeker van verschillende zaken niet op de hoogte is en dat verschillende van zijn verklaringen niet in overeenstemming zijn met de aanwezige informatie.

Verzoekers paspoort kan deze vaststellingen niet wijzigen. Het paspoort bevat immers geen informatie over verzoekers verblijf voor hij naar België kwam.

Ook de overige neergelegde stukken kunnen de eerdere beslissing niet veranderen. De commissaris-generaal stelde immers terecht het volgende in de bestreden beslissing: *“Verder legde u een brief voor waarin uw problemen bevestigd worden door een aantal dorpsouderen en districtsverantwoordelijken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit document een gesolliciteerd karakter vertoont. Zoals u zelf aangaf werd de brief pas opgesteld nadat er door het Commissariaat-generaal twijfel werd geuit omtrent uw herkomst en verblijf in de regio (CGVS, p. 4). Het is dan ook merkwaardig te noemen dat u het CGVS niet concreet kan toelichten wie zich dan wel bereid verklaarde aan de hand van deze brief uw problemen te bevestigen. U beweerde dat het om verantwoordelijken ging van het district en ouderlingen uit uw regio (CGVS, pp. 6-7). U kon echter geen enkele naam van één van deze personen naar voren brengen, naar eigen zeggen omdat u niet bij machte bent te lezen. Er kan echter verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas. U had bovendien de mogelijkheid hierover inlichtingen in te winnen bij de persoon die u de documenten opstuurde of uw familie met wie u het contact hebt kunnen herstellen (CGVS, p. 9). Dergelijke vaststellingen ondermijnen nogmaals de ernst van uw asielmotieven. Ten slotte legde u tien foto's voor waarop u zou te zien in Afghanistan. Ook de bewijswaarde van deze documenten is erg relatief. De afgebeelde personen kunnen immers om het even wie zijn en de foto's kunnen eender waar genomen zijn. Zelfs indien u hier zou zijn afgebeeld in uw regio van herkomst, betreft het een momentopname die de geuite twijfel omtrent uw verblijf en leefsituatie niet ongedaan kan maken”*. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet.

Verzoeker benadrukt dat de bestreden beslissing zijn Afghaanse nationaliteit niet in twijfel trekt. Dit volstaat echter niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is immers van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de

hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER